

JOR 2019/12, Gerecht in eerste aanleg van Curaçao, 04-07-2018, ECLI:NL:OGEAC:2018:160, CUR201802164

(annotatie)

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Curaçao
Datum uitspraak: 04-07-2018
Publicatie: JOR 2019/12 (Sdu Jurisprudentie Onderneming & Recht), aflevering 1, 2019
Annotator:
<ul style="list-style-type: none"> • prof. dr. E.P.M. Joosen
ECLI: ECLI:NL:OGEAC:2018:160
Zaaknummer: CUR201802164
Overige publicaties:
<ul style="list-style-type: none"> • ECLI:NL:OGEAC:2018:160 • PJ 2018/128 met annotatie van Redactie
Rechtsgebied: Bankenrecht, Effectenrecht
Rubriek: Bank- en effectenrecht
Rechters:
<ul style="list-style-type: none"> • mr. Sijsma
Partijen: Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten te Curaçao, verzoekster, advocaten: mr. S.M. Altena, mr. K.D. Keizer en mr. S.N.I. Francisco, tot het uitspreken van de noodregeling ten aanzien van: 1. ENNIA Caribe Leven NV, 2. ENNIA Caribe Schade NV, 3. ENNIA Caribe Zorg NV, 4. EC Investments BV, 5. ENNIA Caribe Holding NV, alle gevestigd te Curaçao. verweersters, hierna gezamenlijk ook 'Ennia', advocaten: mr. C.H.M. Fiévez en mr. G.P. Roth.
Regelgeving:
<ul style="list-style-type: none"> • Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf - 60

Inhoudsindicatie

Noodregeling Curaçaose verzekeraar ENNIA, Reikwijdte, Verzekeringsbedrijf wordt uitgeoefend door verweersters gezamenlijk, Gezien maatschappelijk belang en in belang van schuldeisers strekt noodregeling zich uit tot niet vergunninghoudende groepsvennootschappen, Machtiging van Centrale Bank

Ga direct naar

- [Samenvatting](#)
- [Uitspraak](#)
- [Beslissing/besluit](#)
- [Noot](#)

Samenvatting

De door de Centrale Bank ter onderbouwing van haar verzoek aangedragen omstandigheden zijn aannemelijk geworden en vergen naar het oordeel van het Gerecht dat, ter waarborging van de belangen van de schuldeisers (onder wie de verzekerden) van Ennia, de noodregeling wordt uitgesproken.

Alle verweersters behoren tot dezelfde groep, met verweersters 1, 2, 3 en 4 als dochtervennootschappen van verweerster 5. Als niet-weersproken staat vast dat de zeggenschap in alle verweersters uiteindelijk via Parman International BV gelegen is bij groot-aandeelhouder Ansary.

De Centrale Bank verzoekt dat de noodregeling zich niet zal beperken tot de rechtspersonen aan wie de vergunning onder de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (LTV) was verstrekt (verweersters sub 1, 2 en 3, dus Ennia Caribe Leven, Ennia Caribe Schade en Ennia Caribe Zorg), maar zich ook zal uitstrekken over verweerster 4 (dus EC Investments) en verweerster 5 (dus Ennia Caribe Holding).

Het Gerecht zal de noodregeling ook ten aanzien van verweersters 4 en 5 uitspreken. Aannemelijk is geworden dat het verzekeringbedrijf van Ennia wordt uitgeoefend door alle verweersters gezamenlijk, waarbij verweerster sub 4 fungeert als een entiteit waarin de onderliggende activa (goedgevoerd afkomstig uit door verzekeringnemers afgedragen premies) zijn ondergebracht, en waarbij verweerster sub 4 en 5 zich bezighouden met het beheer van de gelden en activa ten behoeve van de verzekeringnemers, verzekerden of andere gerechtigden op uitkeringen. Onbetwist is dat de activa van verweersters 1, 2 en 3 voor 82% bestaan uit leningen aan en vorderingen op gelieerde entiteiten, welke leningen en vorderingen in totaal circa NAF 1,5 miljard bedragen. De Centrale Bank heeft aangevoerd dat zij met de noodregeling primair tot een herstructurering wil komen, om daarmee de solvabiliteit van Ennia te herstellen. Dat is volgens de Centrale Bank slechts mogelijk indien de Centrale Bank in de positie wordt gebracht dat zij de thans bestaande

constructie van middellijk beleggen ongedaan kan maken en kan beschikken over de onderliggende activa van het verzekeringsbedrijf. Aannemelijk is geworden dat een noodregeling zonder verweersters 4 en 5, de belangen van de gezamenlijke schuldeisers van Ennia niet of nauwelijks zal kunnen dienen. Het belang van de schuldeisers van Ennia en het maatschappelijk belang (onbetwist is aangevoerd dat Ennia goed is voor 50% van de totale verzekeringsmarkt in Curaçao en Sint Maarten en voor 80% van de pensioenmarkt van Curaçao) vorderen dat de noodregeling ook ten aanzien van verweersters 4 en 5 wordt uitgesproken.

Uitspraak

(...; red.)

2. Het verzoek

De Centrale Bank verzoekt het Gerecht:

- de noodregeling als bedoeld in artikel 60 LTV uit te spreken ten aanzien van ieder van verweersters;
- de Centrale Bank te machtigen conform het bepaald in artikel 60 lid 2 LTV ten aanzien van al de onder de noodregeling geplaatste vennootschappen; en,
- het bedrag van de kosten van de noodregeling voorlopig vast te stellen op Naf 500.000.

3. De beoordeling

3.1. Verweersters sub 1, 2 en 3 zijn in Curaçao gevestigde verzekeraars in de zin van de LTV en staan onder toezicht van de Centrale Bank.

3.2. Bij besluit van 3 juli 2018 heeft de Centrale Bank de vergunningen van verweersters 1, 2 en 3 ingetrokken, welk besluit diezelfde dag bij deurwaardersexploot aan hen is betekend. Op een hedenmorgen door verweersters 1, 2 en 3 ingediend bestuursrechtelijk verzoek de intrekking bij wijze van voorlopige voorziening te schorsen, is door dit Gerecht afwijzend beslist.

3.3. De Centrale Bank verzoekt thans de noodregeling uit te spreken ten aanzien van Ennia. Ennia heeft verweer gevoerd.

3.4. Artikel 60 lid 1 LTV (zoals gewijzigd in de Landsverordening PB 2015 nr. 67, Landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van Curacao en Sint Maarten (<http://www.centralbank.cw/uploads/files/67.%20Lv.%20actualisering%20en%20harmonisering%20toezichtlandsverordeningen%20CBCS%282%29.pdf>)) luidt:

Wanneer het belang der gezamenlijke schuldeisers van de verzekeraar, wiens vergunning is ingetrokken een bijzondere voorziening vordert, kan het Gerecht, op verzoek van de Bank de noodregeling uitspreken.

3.5. Volgens de Centrale Bank heeft Ennia een ernstig solvabiliteitstekort dat alleen maar verder verslechtert. Volgens Ennia rechtvaardigt alleen al dit feit het uitspreken van de noodregeling. Daarnaast speelt volgens de Centrale Bank:

(i) dat de beleidsbepalers van verweersters 1, 2 en 3 en de uiteindelijke aandeelhouder de heer H. Ansary (verder: Ansary) de aanwijzingen van de Centrale Bank en de stille curatoren niet opvolgen;

(ii) dat de activa die toebehoren aan Ennia via verweersters 4 en 5 aan het toezicht van de Centrale Bank worden onttrokken, en

(iii) dat is gepoogd 100 miljoen USD te onttrekken aan de effectenrekening van verweester 4 bij Merrill Lynch in New York de vrees rechtvaardigen dat die activa buiten Ennia worden gebracht.

Deze omstandigheden dragen volgens de Centrale Bank verder bij aan de noodzaak om de noodregeling uit te spreken.

3.6. Ennia heeft in de eerste plaats opgemerkt dat de intrekking van de vergunningen van verweersters 1, 2 en 3 niet zonder meer meebrengt dat zij hun verzekeringsbedrijf niet meer kunnen uitoefenen. Deze opmerking, wat daar verder van zij, laat onverlet dat ingevolge artikel 60 lid 7 LTV een door de verzekeraar tegen de intrekking van een vergunning ingesteld bezwaar of beroep de behandeling van het verzoek tot het uitspreken van de noodregeling niet schorst.

3.7. De door de Centrale Bank ter onderbouwing van haar verzoek aangedragen omstandigheden zijn aannemelijk geworden en vergen naar het oordeel van het Gerecht dat, ter waarborging van de belangen van de schuldeisers (onder wie de verzekerden) van Ennia, de noodregeling wordt uitgesproken. Voor zover door Ennia ter zitting om aanhouding van de beslissing is verzocht, wordt dit afgewezen.

3.8. Alle verweersters behoren tot dezelfde groep, met verweersters 1, 2, 3 en 4 als dochtervennootschappen van verweester 5. Als niet-weersproken staat vast dat de zeggenschap in alle verweersters uiteindelijk via Parman International B.V. gelegen is bij groot-aandeelhouder Ansary. Bij het verzoekschrift is het volgende organisatieschema gevoegd van de groep waartoe Ennia behoort:

Plaatje niet opgenomen.

3.9. De Centrale Bank verzoekt dat de noodregeling zich niet zal beperken tot de rechtspersonen aan wie de vergunning onder de LTV was verstrekt (verweersters sub 1, 2 en 3, dus Ennia Caribe Leven, Ennia Caribe Schade en Ennia Caribe Zorg), maar zich ook zal uitstrekken over verweerster 4 (dus EC Investments) en verweerster 5 (dus Ennia Caribe Holding). Ennia verzet zich hier tegen en stelt dat het Gerecht en de Centrale Bank voor wat betreft de LTV geen bevoegdheden toekomen met betrekking tot die twee vennootschappen.

3.10. Het Gerecht zal de noodregeling ook ten aanzien van verweersters 4 en 5 uitspreken. Aannemelijk is geworden dat het verzekeringsbedrijf van Ennia wordt uitgeoefend door alle verweersters gezamenlijk, waarbij verweerster sub 4 fungeert als een entiteit waarin de onderliggende activa (goedgevoerd afkomstig uit door verzekeringnemers afgedragen premies) zijn ondergebracht, en waarbij verweerster sub 4 en 5 zich bezighouden met het beheer van de gelden en activa ten behoeve van de verzekeringnemers, verzekerden of andere gerechtigden op uitkeringen. Onbetwist is dat de activa van verweersters 1, 2 en 3 voor 82% bestaan uit leningen aan en vorderingen op gelieerde entiteiten, welke leningen en vorderingen in totaal circa NAF 1,5 miljard bedragen. De Centrale Bank heeft aangevoerd dat zij met de noodregeling primair tot een herstructurering wil komen, om daarmee de solvabiliteit van Ennia te herstellen. Dat is volgens de Centrale Bank slechts mogelijk indien de Centrale Bank in de positie wordt gebracht dat zij de thans bestaande constructie van middellijk beleggen ongedaan kan maken en kan beschikken over de onderliggende activa van het verzekeringsbedrijf. Aannemelijk is geworden dat een noodregeling zonder verweersters 4 en 5, de belangen van de gezamenlijke schuldeisers van Ennia niet of nauwelijks zal kunnen dienen. Het belang van de schuldeisers van Ennia en het maatschappelijk belang (onbetwist is aangevoerd dat Ennia goed is voor 50% van de totale verzekeringsmarkt in Curacao en Sint Maarten en voor 80% van de pensioenmarkt van Curacao) vorderen dat de noodregeling ook ten aanzien van verweersters 4 en 5 wordt uitgesproken. In dat verband wordt verwezen naar HR 15 december 1995, ECLI: NL:HR:1995:**ZC1925**, NJ 1996, 653 en 24 juni 2005 **ECLI:NL:PHR:2005:AT6005**).

3.11. Artikel 60 lid 2 LTV luidt:

Bij het uitspreken van de noodregeling machtigt het Gerecht de Bank tot:

- a. vereffening van het geheel of van een gedeelte van de portefeuille van de verzekeraar;
- b. overdracht van alle of van een deel van zijn rechten en verplichtingen uit of krachtens overeenkomsten van verzekering: of
- c. herstructurering van het bedrijf van de verzekeraar.

Zolang de Bank nog niet is gebleken dat de verzekeraar een negatief eigen vermogen heeft, strekt de machtiging mede tot vereffening van het vermogen van de onderneming van de verzekeraar.

3.12. Het op dit artikellid gebaseerde verzoek van de Centrale Bank tot machtiging is dan ook toewijsbaar.

3.13. Ingevolge artikel 69 LTV stelt het Gerecht het bedrag vast van de kosten van de noodregeling en komen deze kosten ten laste van de verzekeraar. De Centrale Bank verzoekt de kosten voorlopig vast te stellen op NAF 500.000.

3.14. Het Gerecht zal het voorschot op de kosten voorlopig vaststellen op NAF 100.000. Het Gerecht verwijst voorts naar het e-mailbericht van de rechter-commissaris in faillissementen aan de Centrale Bank van 19 juli 2016 over de verantwoording en vaststelling van kosten bij noodregelingen (onder de LTBK, maar voor de LTV geldt hetzelfde):

“Zoals u weet is de rol van de rechter te Curaçao bij noodregelingen zeer beperkt. De rechter beslist op het verzoek tot toepassing van de noodregeling, maar komt vervolgens nog slechts in beeld voor de vaststelling van de kosten. Anders dan in Nederland, kent onze wet geen toezicht door en verslaglegging aan een rechter-commissaris. Het toezicht is geheel toevertrouwd aan de Centrale Bank, met een uitzondering dus voor de kosten.

(...)

In alle dossiers worstelen de RC's met het feit dat zij zonder zicht op de uitvoering van de noodregeling invulling moeten geven aan hun wettelijke taak de kosten (marginaal) te toetsen. Ik verwijs in het bijzonder naar de aangehechte brief van RC mr. Hoppers van 5 augustus 2003.

Ik zou willen voorstellen dat in het vervolg bij verzoeken ex art. 35 LTBK ten behoeve van de RC een informatief verslag wordt bijgevoegd, vergelijkbaar met de openbare verslagen zoals curatoren in faillissementen die gewoon zijn in te dienen. Dit zoveel mogelijk met inachtneming van de Faillissementsrichtlijnen 2012 en de daarbij gevoegde modellen, te vinden op de website van het Hof: (...)

Voor de cijfermatige onderbouwing van verzoeken om kostenvaststelling zou voorts standaard op zijn minst een overzicht moeten worden bijgevoegd van de betaalde facturen van externe deskundigen, met vermelding van de namen van de betrokkenen, de basis waarop wordt gedeclareerd (uur/dag), het afgesproken tarief en de aard van de werkzaamheden, alsmede een overzicht van de interne kosten van de Centrale Bank (door wie, wat, wanneer, hoeveel tijd, hoe berekend).

En uiteraard dient na vaststelling van een voorschot (...) steeds een afrekening te volgen.”

3.15. Bepaald zal worden dat de Centrale Bank een eventueel nader verzoek om vaststelling van kosten vergezeld dient te laten gaan van een verslag en overzichten als hier bedoeld.

4. Beslissing

Het Gerecht:

- 4.1. spreekt uit de noodregeling als bedoeld in artikel 60 LTV ten aanzien van ieder van verweersters;
- 4.2. machtigt de Centrale Bank conform het bepaald in artikel 60 lid 2 LTV ten aanzien van al de onder de noodregeling geplaatste verweersters;
- 4.3. stelt het bedrag van de kosten van de noodregeling, ingevolge artikel 69 LTV, voorlopig vast op Naf 100.000 en bepaalt dat de Centrale Bank een eventueel nader verzoek om vaststelling van kosten vergezeld dient te laten gaan van een verslag en overzichten als hiervoor onder 3.14 en 3.15 bedoeld.

Noot

1. Verweersters zijn alle opgenomen in de

ENNIA-groep van vennootschappen waarin drie vennootschappen een vergunning hebben van de Centrale Bank tot het uitoefenen van het schadeverzekeringsbedrijf, het levensverzekeringsbedrijf en het zorgverzekeringsbedrijf. De Centrale Bank heeft na een lange voorgeschiedenis en het zich aftekenen van grote financiële problemen bij ENNIA, een verzoek ingediend tot het uitspreken van een noodregeling als bedoeld in art. 60 Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf die van toepassing is op verzekeraars gevestigd te Curaçao en Sint Maarten. De Centrale Bank heeft daarbij in het verzoek de drie vergunninghoudende vennootschappen betrokken, maar ook een tweetal niet over een vergunning beschikkende groepsvennootschappen, namelijk de uiteindelijke moedermaatschappij ENNIA Caribe Holding NV en een 100% (naar later blijkt, indirecte) dochtermaatschappij in de groep zonder vergunning van de Centrale Bank, namelijk EC Investments BV.

2. In het eerste verzoekschrift van 4 juli 2018 gaat het om vijf vennootschappen, namelijk alle verweersters in deze zaak. Twee dagen later is een zesde vennootschap, EC Holding NV, bij de aanvraag betrokken. Bij separaat verzoekschrift van de Centrale Bank van 6 juli 2018 is deze zesde vennootschap gevoegd bij de vennootschappen waarop de noodregeling van toepassing dient te zijn. Bij separate beschikking van 6 juli 2018 ([ECLI:NL:OGEAC:2018:153](#), abusievelijk is de uitspraak van het Gerecht in Eerste Aanleg op rechtspraak.nl vermeld als een uitspraak van 6 juni 2018) is deze zesde vennootschap betrokken in de op de groep van toepassing zijnde noodregeling die twee dagen eerder, op 4 juli 2018, tegen de vijf verweersters is uitgesproken. Dit nadat de Centrale Bank had geconstateerd dat zij door ENNIA onjuist was voorgelicht over de structuur van de groep, en dat EC Holding BV als tussenholding door ENNIA was tussengeschoven tussen de uiteindelijke moedermaatschappij (ENNIA Caribe Holding NV) en de werkmaatschappijen, waaronder de drie verzekeraars. De tweede beschikking last de overwegingen en beslissingen van de eerste beschikking van 4 juli 2018 in, in de tegen EC Holding NV uitgesproken noodregeling, omdat aannemelijk is dat het doel van de tegen de andere ENNIA-vennootschappen uitgesproken noodregeling ook voor deze vennootschap geldt.

3. De Centrale Bank beoogt met de acties tegen de ENNIA-vennootschappen te komen tot een herstructurering van de groep en de verbetering van de solvabiliteit van de onder toezicht staande verzekeraar. Het aanvragen van de noodregeling ten aanzien van de zes vennootschappen is voorafgegaan door de intrekking van de vergunning van de drie verzekeraars in de groep en daags erna het aanvragen van de noodregeling. De noodregeling zoals deze is geregeld in de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf wijkt in zoverre af van de noodregeling zoals we die in regelingen voor verzekeraars met zetel in Nederland kenden (de noodregeling wordt per 1 januari 2019 vervangen door de nieuwe regelingen voor herstel en afwikkeling van verzekeraars, zie: *Kamerstukken II 2017/18*, 34 842, Wet herstel en afwikkeling van verzekeraars). In de "Nederlandse" variant van de noodregeling, leidde de toewijzing van het verzoek tot het uitspreken van de noodregeling voor een bank of een verzekeraar tot het benoemen van een bewindvoerder door de rechtbank. In de noodregeling uit hoofde van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf wordt de desbetreffende machtiging tot het treffen van maatregelen rechtstreeks aan de Centrale Bank verleend.

4. Een van de maatregelen die de Centrale Bank voor ogen staat, nadat de noodregeling tegen de vennootschappen is uitgesproken, is het opheffen van de organisatie van het vermogensbeheer van de ENNIA-groep dat was belegd bij EC Investments BV. Het komt erop neer dat deze vennootschap nagenoeg alle activa van de verzekeraars op haar naam heeft doen stellen en dat de verzekeraars uitsluitend een intragroepvordering op deze vennootschap bezaten. Voorts was gebleken dat het bestuur van EC Investments BV en van ENNIA Caribe Holding NV (de uiteindelijke moedermaatschappij), doende waren om beleggingen die op naam waren gesteld van EC Investments BV te vervreemden. Deze beleggingen, zo wordt door de Centrale Bank impliciet in het verzoek tot uitspreken van de noodregeling genoemd, strekken waarschijnlijk ter dekking van de verzekeringsverplichtingen van de drie onder toezicht staande verzekeraars. Omdat de verzekeraars een ernstig solvabiliteitsstekort bezaten en die situatie alleen maar verslechterde, was het uitspreken van de noodregeling tegen de verzekeraars in elk geval geboden. Maar de Centrale Bank verzoekt ook de noodregeling uit te spreken tegen de uiteindelijke moedermaatschappij en de niet onder toezicht staande dochtermaatschappij EC Investments BV, waarin alle beleggingen van de groep waren geconcentreerd. ENNIA verzet zich tegen deze reikwijdte van de verzochte noodregeling, en stelt daarbij dat de Centrale Bank noch het Gerecht in Eerste Aanleg bevoegd zijn om een en ander te verzoeken, respectievelijk daaromtrent een beslissing te nemen.

5. Het Gerecht wijst het verzoek tot het uitspreken van de noodregeling toe, en betreft daarbij in zijn overwegingen uitdrukkelijk het aspect van de reikwijdte van de noodregeling tot de twee (later drie) niet onder toezicht staande vennootschappen. Het Gerecht overweegt daarbij dat het aannemelijk is geworden dat het verzekeringsbedrijf door alle verweersters (derhalve zowel de verzekeraars als de niet vergunninghoudende groepsvennootschappen) gezamenlijk wordt uitgeoefend. Er is als het ware sprake van een "geconsolideerd" verzekeringsbedrijf. Het Gerecht overweegt daarbij ENNIA Caribe Holding NV en EC Investments BV geacht moeten worden gelden en activa ten behoeve van de verzekeringnemers, verzekerden of andere gerechtigden op uitkeringen te beheren. De Centrale Bank heeft aangevoerd dat zij de constructie van het middellijk beleggen ongedaan wil maken, met andere woorden het zal erop neerkomen, dat de bezittingen van EC Investments BV weer ondergebracht dienen te worden bij de drie verzekeraars. Om een en ander te kunnen bewerkstelligen, zal de aan de Centrale Bank te verlenen machtiging ook dienen te strekken tot de twee (later drie) niet rechtstreeks onder toezicht staande vennootschappen.

6. Het Gerecht wijst het verzoek tot het uitspreken van de noodregeling voor alle in het verzoekschrift genoemde vennootschappen toe. Het Gerecht overweegt daarbij dat zonder het betrekken van ENNIA Caribe Holding NV en EC Investments BV in de noodregelingen en de aan de Centrale Bank te verstrekken machtiging, er niet toegekomen wordt aan het dienen van de belangen van de gezamenlijke schuldeisers (waaronder de polishouders). Het belang van de schuldeisers van ENNIA en het maatschappelijk belang (ENNIA is met voorsprong de grootste verzekeraar op Curaçao) vergt dat de

reikwijdte van de noodregeling zich ook tot de andere vennootschappen uitstrekt. Het Gerecht verwijst daarbij onder meer naar de Hoge Raad-uitspraak inzake het verzoek toepassing noodregeling ex art. 71 e.v. Wtk 1992 op Barings BV (HR 15 december 1995, [ECLI:NL:HR:1995:ZC1925](#), NJ 1996/653, m.nt. Perrick). Mij leek die verwijzing naar deze uitspraak minder relevant, omdat volgens de “oude” regelingen van de Wtk 1992, financieringsmaatschappijen die niet voldeden aan de voorwaarden van de Ministeriële Regeling van 4 februari 1993 (Nr. BGW 93/6), van rechtswege als “kredietinstelling” kwalificeerden en er dan ook gronden zijn om ten aanzien van dergelijke instellingen de noodregeling op grond van art. 71 Wtk aan te vragen.

7. In het onderhavige geval was van een dergelijke “herkwalificatie” van de niet onder toezicht staande vennootschappen in de ENNIA-groep geen sprake, zodat toepassing van de noodregeling op deze vennootschappen noodzakelijkerwijs diende te zijn gebaseerd op een nadere uitleg van de Landsverordening. In het onderhavige geval waren de belangen echter zeer zwaarwegend en is een dergelijke extensieve uitleg van de Landsverordening mijns inziens zeer goed verdedigbaar. Ter onderbouwing van een en ander zou het Gerecht ook hebben kunnen verwijzen naar de regeling van art. 3A:78 Wft, waarbij (conform de moderne inzichten rondom effectieve afwikkelprocedures) in het nieuwe regime voor de afwikkeling van verzekeraars ook de houdstermaatschappij kan zijn onderworpen aan de afwikkelingsprocedure die dan vervolgens “top-down” wordt geïmplementeerd en betrekking heeft op alle dochterondernemingen in de groep eventueel met inbegrip van niet-gereguleerde entiteiten.

prof. dr. E.P.M. Joosen, bijzonder hoogleraar Financieel Recht, Vrije Universiteit te Amsterdam en advocaat te Amsterdam

---